

РЕШЕНИЕ

№ 159

гр. Стара Загора, 19.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова Янчева Въззивно гражданско дело № 20225500500261 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.278, във вр. с чл.463 ГПК.

Постъпила е жалба от адв.Р.Н. - АК-Варна, като пълномощник на Р. К. К., против Разпределение , извършеното с Протокол от 17.01.2022г. по ИД 4180/2016г. на ЧСИ Г.И. с рег. 765 на КЧСИ и район на действие-ОС - гр. Стара Загора на постъпилата по делото сума в размер на 25 832.09 лв.

Жалбоподателят счита, че изготвеното от ЧСИ разпределение е неправилно и незаконосъобразно, тъй като не е съобразено с разпоредбата на чл.136 от ЗЗД, в която са определени вземанията, ползващи се с предпочтително удовлетворение.

Неправилно били определени дължимите вземания съобразно разпоредбата на чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД за взыскателя -4186 .00 лева и за ЧСИ сумата от 531.00лв.

На първо място сумата от 531.00лв /авансови такси/ била неправилно определен от ЧСИ. Посочената сума разпределена като такси- за връчване на призовки, съобщения, такси за справки, съобщения по поща, изготвяване на преписи - заплатени такси към институции, регистри -дължими и неплатени, не покривали предвидените от законодателя за удовлетворяване по чл.136, т.1 от ЗЗД вземанията за разноси, същите съгласно закона удовлетворяват взыскателя за направени разходи, а и в случая не се касаело за заплатени такива, т.е. те не са част от дълга на длъжника, а съществуват като вземане на ЧСИ от взыскателя. Също така я оспорват и като прекомерно завишени.

На второ място неправилно била определена от ЧСИ и сумата от 4186 .00 лева за взыскателя, от които - 186.00лв. платени авансови такси и 4000лв.

адвокатски хонорар. Така приетото адвокатско възнаграждение от 4 000лв. било прекомерно предвид фактическата и правна сложност на изпълнителното дело, както и не били съобразени с размера на главното вземане и следвало да бъде намалено до минимален размер от 200 лева, съответстващо на обема на предоставената от процесуалния представител правна помощ и съдействие. Сочи, че оспорването по отношение на определения размер за дължими разноски включително и адвокатски хонорар, прави в настоящият момент, доколкото едва с предявяването на протокола за разпределение на суми от 17.01.2022г. длъжника Р. К. К. се бил запознал с претендиращи от вискателя като разноски -адвокатски хонорар в размер на 4000лв. / т. 2 от Тълкувателно решение № 3 от 10.07.2017г. на ВКС по тълкувателно дело № 3/2015г., ОСГТК, /. Предвид тези съображения моли да бъде отменено извършеното с Протокол от 17.01.2022г. по ИД 4180/2016г. на ЧСИ Г.И. с рег.№ 765 на КЧСИ разпределение на постъпилата по делото сума в размер на 25 832.09лв. Моли да им бъдат присъдени сторените по делото разноски.

Постъпило е писмено възражение от “М.М.” ООД, със седалище и адрес на управление: гр. С.З., представлявано от управителя И.Н.П., чрез адв. Е.Л.Е., в които излагат съображения по подадената жалба. Считат, че същата е неоснователна изцяло и следва да бъде оставена без уважение.

По делото не са постъпили писмени възражения от длъжника „Р.ф.“ ЕООД, представлявано от Р. К. К..

Съгласно разпоредбата на чл.436, ал.3 ГПК са приложени мотиви от ЧСИ-Г.И., която излага подробни аргументи за правилност и законосъобразност на извършеното разпределение.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, изложените твърдения и възражения и провери законосъобразността на обжалваното разпределение, намери за установено следното:

Жалбата е срещу подлежащо на обжалване изпълнително действие, в съответствие с разпоредбата на чл. 463 от ГПК, подадена е в срока по чл. 462, ал. 2 от ГПК, видно от приложеното копие от изпълнителното дело и поради това е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Изпълнително дело № 20167650404180 е било образувано по молба с вх.№ 35325/19.12.2016 год. на вискателя „М.М.” ООД с ЕИК *** и приложени към същата изпълнителен лист от 11.05.2016г., изд. от РС - Пловдив по ч. гр. дело № 3661 /2013г. и изпълнителен лист от 29.11.2016г., изд. от РС - Пловдив по гр. дело № 10429/2013г. Съгласно изпълнителния лист от 11.05.2016г., изд. от РС - Пловдив по ч. гр. дело № 3661 /2013г. длъжниците „Р.ф.“ ЕООД с ЕИК *** и Р. К. К. с ЕГН ***** са били осъдени да заплатят солидарно на „М.м.“ ООД сумата от 9 681,91 лева главница и сумата от 2 657,24 лева, представляваща неустойка. Съгласно изпълнителен лист от 29.11.2016г., изд. от РС - Пловдив по гр. дело №

10429/2013г. длъжниците „Р.ф.“ ЕООД и Р. К. К. са били осъдени да заплатят на „М.М.“ ООД сумата от общо 862,03 лева разноски по съразмерност за заповедното производство по ч. гр. дело № 3661/2013г. по описа на ПРС и сумата от общо 1 436,50 лева - разноски по съразмерност в производството по гр. дело № 10429/2013г. на ПРС, а съгласно същия изпълнителен лист длъжникът Р. К. К. е бил осъден да заплати 1 200 лева разноски в това производство.

С молбата за образуване на изпълнителното дело вискателят е възложил на съдебния изпълнител правомощия по чл.18 ЗЧСИ.

ЧСИ е връчил ПДИ до длъжника Р. К. К. на 30.12.2016г., видно от приложената по делото обратна разписка.

ПДИ до длъжника „Р.ф.“ ЕООД е била връчена по реда на чл.47 ГПК, като по седалище и адрес на управление на дружеството -длъжник е било залепено уведомление по чл. 47 ГПК на 03.02.2017г.

На 07.12.2021г. по изпълнителното дело е постъпила сума в размер на 25 828,73 лева от наложен заповор върху банковите сметки на длъжника Р. К. К. в „Банка ДСК“ АД. С цел правилно разпределяне на постъпилата сума, на осн. чл.458 от ГПК ЧСИ е изискал от НАП справка за публичните задължения на длъжниците по делото. Насрочил е предявяване на разпределение за 17.01.2022г. за 14.00 часа, за която дата и час е изпратил призовки до страните и до присъединения по право кредитор Национална агенция за приходите. На 17.01.2022г. съдебният изпълнител е изготвил и предявил протокола за разпределение на сумата от 25 828,73 лева.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който се определя редът за удовлетворяване на вземанията на вискателите и какви суми се полагат за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях, когато събраната по изпълнителното дело сума е недостатъчна за удовлетворяване на всички вискатели /чл. 460 ГПК/. Съдебният изпълнител извършва разпределение като най-напред отделя суми за изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочитително удовлетворение, а остатъкът се разпределя между другите вземания по съразмерност. Редът на предпочитително удовлетворяване на вземанията се определя съобразно реда на привилегиите по чл. 136 ЗЗД, а степента на удовлетворяването им - от правилото за съразмерно удовлетворяване на вземанията с еднакъв ред.

С обжалваното разпределение ЧСИ е посочил, че вземанията на вискателите, са както следва:

По Изпълнително дело № 20167650404180 с вискател “М.м.” ООД:

По Изп. Лист №4426/11.05.2016г. издаден от Районен съд, гр. Пловдив по Ч.Гр.д.№ 3661/2013г. по описа на съда:

- 9 681, 91 лева — главница;
- 2 657, 24 лева — неустойка;

По Изп. Лист № 11404/29.11.2016 год., издаден от Районен съд гр. Пловдив въз основа на влезли в сила Решения по Гр.д.№ 10429/2013г.по описа на-РС Пловдив и по В.Гр.д. № 55/2016 гол, по описа на ПОС:

- 862, 03 лева - разноси по заповедното производство по Ч.Гр. дело № 3661/2013 год. по описа на ПРС;
- 1436, 50 лева — разноси;
- 1200 лева — разноси за въззивното производство;

Разноси по изпълнението:

За взыскател: 4186 лева (186 платени авансови такси, 4 000 лева приет за събиране адвокатски хонорар);

За ЧСИ: 531 лева авансови такси, неплатени от взыскателя по т. 3 - 36 лева, т.4 -156 лева, т.5 - 96 лева, т. 9 - 162 лева, т. 12 - 36 лева и т.31- 45 лева от ТТРЗЧСИ, всички с вкл. ДДС, 1692.31 лева - пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ с вкл. ДДС за събиране вземането на взыскателя.

НАП, присъединена на осн. чл. 458 от ГПК като взыскател по отношение на длъжника Р.К. К. с ЕГН ***** за сумата от 6 565, 80 лева съгласно Удостоверение изх. № 030372104127087/20.12.2021 год.,

-654.31 лева - пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ с вкл. ДДС за събиране на цялото вземане.

НАП, присъединена на осн. чл. 458 от ГПК като взыскател по отношение на длъжника „Р.ф.“ ЕООД с ЕИК *** за сумата от 1038 726, 54 лева съгласно Удостоверение изх. № 120372104039933/14.12.2021 год.

-28 793, 44 лева - пропорционална такса по т. 26 ТТРЗЧСИ с вкл. ДДС за събиране на цялото вземане.

На основание чл. 460 от ГПК вр. чл. 136 от ЗЗД сумата от 25 832, 09 лева (двадесет и пет хиляди осемстотин тридесет и два лева и 9 стотинки) се разпределя както следва:

По Изпълнително дело № 20167650404180 с взыскател “М.м.” ООД:

На основание чл.136. ал. 1. Т.1 от ЗЗД: За взыскател: 4 186 лева;

За ЧСИ: 531 лева:

Остатъкът от сумата в размер на 21115. 09 лева на основание чл.136. ал. 1. т. 6 от ЗЗД се разпределя, както следва:

За НАП /за Р.К. К./: 6 565, 80 лева (погасява се изцяло);

За ЧСИ: 654, 31 лева пропорционална такса по т.26 ТТРЗЧСИ за събиране на вземането.

Остатъкът от сумата в размер на 13 894.98 лв. на осн. чл.137 от ЗЗД се разпределя както следва:

За „М.М.“ ООД 12 368.40 лв.;

За ЧСИ- 1 526.58 лв такса по чл.26 , изчислена пропорционално на събраната сума.

НАП, присъединена на осн. чл.458 от ГПК като взыскател по отношение на длъжника „Р.ф.“ ЕООД – не получава сума по разпределението.

По така извършеното разпределение се оспорва на първо място, че в разпределението неправилно са включени дължимите в полза на ЧСИ такси и разноси в кръга на привилегированите вземания, като се оспорва и размера им.

Жалбоподателят сочи, че сумата от 531.00лв /авансови такси/ е

неправилно определен от ЧСИ, която оспорват. Посочената сума разпределена като такси- за връчване на призовки, съобщения, такси за справки, съобщения по поща, изготвяване на преписи - заплатени такси към институции, регистри - дължими и неплатени, не покриват предвидените от законодателя за удовлетворяване по чл.136, т.1 от ЗЗД вземанията за разноски, същите съгласно закона удовлетворяват взискателя за направени разходи, а и в случая не се касае за заплатени такива, т.е. те не са част от дълга на длъжника, а съществуват като вземане на ЧСИ от взискателя.

Въззивният съд споделя това възражение и намира същото за основателно, по следните съображения:

Обжалваното разпределение е било извършено в нарушение на разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД с право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията за разноски по обезпечаване и принудително изпълнение спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноски, т. е. не всички разноски по изпълнението попадат в приложното поле на цитираната норма.

Съгласно задължителната съдебна практика, обективирана в ТР № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в този ред на специалните привилегии влизат изцяло необходимите разноски на първоначалния взискател по осъществяването на изпълнителния способ, т. к. по изпълнителното дело не се извършва общо разпределение на постъпленията, а разпределение на постъпленията от отделни изпълнителни способности.

Такива необходими разноски поначало са таксите за образуване на изпълнително дело, за цялостно проучване на имущественото състояние на длъжника, за изпращането на призовки, уведомления и книжа, за налагането на запор върху движими вещи или вземания или на възбрана на недвижим имот, извършване на опис и публична продажба на вещта.

От привилегията на чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД се ползват и разноските за обезпечаване на иска, чрез налагане на запор или възбрана върху събраното вземане или осребрената вещ, постъпленията от които се разпределят.

Не се ползват с такава привилегия разноските, направени от присъединен взискател, нито дължимите на ЧСИ такси, които не са авансово заплатени от първоначалния взискател и се отнасят до реализирането на изпълнителния способ.

Действително чл. 79, ал. 2 от ГПК допуска в случаите, когато таксите по изпълнението все пак са останали невнесени от взискателя, те да бъдат събрани от длъжника.

От това правило обаче не следва изводът, че същите намират място в първия ред на специалните привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД, т. к. тази специална привилегия принадлежи само на първоначалния взискател по отношение на необходимите разноски по осъществяването на изпълнителния способ, чиито постъпления се разпределят.

Такова качество ЧСИ безспорно няма, поради което вземането за тези

разноски следва да се включи при разпределянето на сумите за хирографарните кредитори.

От обжалваното разпределение се установява, че в реда на специалните привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД ЧСИ Г. И. е включил сумата в размер на 531 лв., които обаче не са били авансово предплатени от вискателя.

Включването на тези вземания в реда на специалната привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД е незаконосъобразно и е повлияло пряко на законосъобразността на по-нататъшното разпределение.

Неоснователно е оплакването в жалбата, касаещо сумата от **4186 .00 лева** за вискателя, от които - 186.00лв. платени авансови такси и 4000лв. адвокатски хонорар. Жалбоподателя счита, че така приетото адвокатско възнаграждение от 4 000лв. е прекомерно предвид фактическата и правна сложност на изпълнителното дело , както и не са съобразени с размера на главното вземане и следва да бъде намалено до минимален размер от 200лева, съответстващо на обема на предоставената от процесуалния представител правна помощ и съдействие. Твърди се, че в настоящият случай вискателя не е предприемал никакви действия с цел удовлетворяване на паричното вземане, поради което не може да претендира разноски за адвокатско възнаграждение в хипотезата на чл. 10, т. 2 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Сочи, се че оспорването ни по отношение на определения размер за дължими разноски включително и адвокатски хонорар, правим в настоящият момент, доколкото едва с предявяването на протокола за разпределение на суми от 17.01.2022г. длъжника Р. К. К. се е запознал с претендирани от вискателя като разноски - адвокатски хонорар в размер на 4000лв. / т. 2 от Тълкувателно решение № 3 от 10.07.2017г. на ВКС по тълкувателно дело № 3/2015г., ОСГТК/.

Окръжният съд намира тези оплаквания за неоснователни. По отношение на възражението за прекомерност на адвокатския хонорар от 4000 лв., който е включен в разноските на вискателя, следва да се отбележи, че същото е несвоевременно направено едва с настоящата жалба, а не в хода на изпълнението и поради това е неоснователно. Неоснователно е оплакването, че длъжникът едва сега е узнал за същото. От данните по приложеното изпълнително дело е видно, че в конкретния случай, ПДИ е връчена при образуване на изпълнителното дело преди повече от 5 години, когато длъжникът е узнал за приетия за събиране адвокатски хонорар, като част от разноските по делото, т.е. налице е стабилен акт на ЧСИ в тази част жалбоподателя не е упражнил правото си да обжалва ПДИ когато я е получил и с това вече този акт на ЧСИ е влязъл в сила с факта на необжалването му в предвидения за това срок.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата е основателна, поради основателността на първото възражение относно неправилното включване в разпределението на разноски, които не са били авансово внесени.

С оглед на това същите не се ползват с привилегията на чл.136 ал.1 т.1 от ЗЗД, поради което обжалваното с нея разпределение е незаконосъобразно,

поради което същото следва да бъде отменено, а делото върнато на съдебния изпълнител за изготвяне на ново разпределение.

Водим от горните мотиви, Окръжният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Разпределение, извършеното с Протокол от 17.01.2022г. по ИД 4180/2016г. на ЧСИ Г.И. с рег. 765 на КЧСИ и район на действие-ОС - гр. Стара Загора на постъпилата по делото сума в размер на 25 832.09 лв.

ВРЪЩА делото на ЧСИ Г.И. рег. № 765 на КЧСИ и район на действие при СтОС за извършването на ново разпределение.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд гр.Пловдив в едноседмичен срок от съобщаването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____